

Izjava za PR o ozadju moje instalacije v Slovenskem paviljonu na FKS 2023 (za morebitno uporabo v PR gradivih):

Eva Petrič:

V umetniškem ustvarjanju in raziskovanju me fascinirajo sistemi in pojavi v naravi, ki nas obvladujejo in povezujejo. Ko zremo proti "zvezdnemu nebu", smo del mreže zvezd, a hkrati smo tudi del konstelacij celic, ujetih v mrežaste, "čipkaste" kompozicije - občutljive mreže, ki nas povezujejo in ustvarjajo celoto. Da bi to ponazorila v svojem umetniškem ustvarjanju, sestavljam asemblaže iz stotin starih, podarjenih, zavrženih ali na boljših trgih po svetu kupljenih čipk in jih kombiniram z zvokom in video projekcijami. Ti mrežam podobni asemblaži iz množice recikliranih ročno narejenih čipk, ki s svojimi številnimi zankami vežejo želje, spomine in povezave, me spominjajo na svetovno spletno mrežo. Vizualizirajo in materializirajo mi povezave, ki sestavljajo tako posamezne celice kot tudi kompleksna telesa – konstelacije celic. Strukture celic so podobne kosom čipk, ki obstajajo kot posamezne čipke, hkrati pa so tudi del večje mreže, ki sestavljajo naprej še večje sisteme... nas, posameznike, pa tudi družbo in celo sisteme v vesolju – ta fenomen povezanosti se pojavlja na vseh ravneh in v vseh stanjih in kaže na našo povezanost in medsebojno odvisnost, ne glede na dejstvo, ali se tega zavedamo ali ne. Ko se ena nit pretrga, zanihajo vse niti, dokler se vzorec ne prilagodi in se ravnotežje znova vzpostavi.

Instalacija **Misli brez kože, lebdeče** izhaja iz opusa mojih asemblažev recikliranih čipk, serije HEMATOMA, kjer sem kot vir navdihla posnela svojo kožo v različnih stanjih (tudi v stanju hematoma) in to kot instalacijo HEMA_TOMA prvič predstavila leta 2011 v Centro Cultural Borges v Buenos Airesu v Argentini ob izidu moje knjige Škatla brez kože, lebdeča, ki jo je tedaj založba Ediciones B prevedla v španščino in predstavila na knjižnem sejmu v Buenos Airesu. Knjiga bo v nemščini izšla letos jeseni pri založbi Loecker Wien. Ukvarja se s političnim vprašanjem argentinskih desaparecidosov, prepleteno v ljubzensko zgodbo, ki kaže, da lahko tudi dogodki na drugem koncu sveta vplivajo na naše življenje in niso nekaj, kar nas ne zadeva. Povezani smo bolj, kot se verjetno zavedamo. Prevedeno v jezik mojih instalacij: Če se nit v sistemu prekine, vse niti zavibrirajo in vzorec se prilagodi...

Od takrat sem ustvarila več kot 30 prostorsko specifičnih instalacij iz recikliranih čipk, ki so bile postavljene na različnih mestih, od OZN v New Yorku do katedrale sv. Štefana na Dunaju, od Japonske do Postojnske jame... 25 izbranih instalacij je predstavljenih v monografiji *Eva Petri: WEBbing*, Drava, 2018.

Na frankfurtskem knjižnem sejmu se predstavljam še z eno obliko umetnosti, s svojo hibridno umetniško knjigo *@pple girl story2, to be a Shadow or a Puppet*, ki jo je izdala in jo predstavlja Drava. Je mešanica umetnosti in sodobne pravljice, ki hkrati deluje kot vizualni slovar čustev in se ukvarja s fenomenom transformacije naših čustev v kontekstu vse bolj prevladujočega digitalnega sveta.

Eva Petrič ustvarja v Ljubljani, na Dunaju, in v New Yorku v fotografiji, videu, instalacijah, performansu, zvoku in literaturi. 2005 diplomirala v psihologiji in vizualni umetnosti na

univerzi Webster na Dunaju (mentor za fotografija Herve Massard, mentor za filmsko scenaristiko Joshua Sinclair), in v 2010 magistrirala iz novih medijev na Transart Institute Berlin/Danube University Krems (mentor za fotografijo Lucien Clergue, Francija, za vizualno umetnost Martina Corgnati, Italija).

2022 je prejela nagrado odličnosti na Utazu Art Award Biennale na Japonskem. 2017 je prejela nagrado Best Performance Art Award na United Solo Festivalu v New Yorku (in 2019 tudi priznanje The Best of Ten Years tega festivala) in Grand Prix 6. Mednarodnega festivala likovnih umetnosti v Kranju ter bila prejemnica delovne štipendije Ministrstva za kulturo in Priznanja Red Carpet Tribute Award 2017 na Dunaju. V 2016 je v Parizu prejela srebrno medaljo za fotografijo SNBA, priznanje 5. Mednarodnega festivala likovnih umetnosti v Kranju in bila med petimi nagrajenci dežele Salzburg za Kunst-Litfasssaule. L. 2015 je bila izbrana za umetnico EGU 2015. V 2012 je prejela nagrado K3 filmskega festivala v Ljubljani, Beljaku in Vidmu. L. 2011 je prejela KH nagrado Pfann Ohmann na Dunaju. Leta 2010 je bila dobitnica štipendije švicarske fundacije Vordemberge-Gildewart in štipendije Ministrstva RS za kulturo. Leta 2008 je bila uvrščena v »izbor slovenskih umetnostnih kritikov v CD za februar« in bila »umetnica meseca« v Art Lab na Dunaju. Leta 2006 je prejela nagrado Čížek in priznanje Naj digič za najboljši kratki digitalni film v Sloveniji 2006.

Njena dela so bila prikazana na več kot 100 samostojnih in prek 130 skupinskih razstavah v različnih državah po svetu. L. 2016 je bila z dvema velikima instalacijama kot prva umetnica iz Slovenije predstavljena v znameniti dunajski katedrali Sv. Štefana, kot prva slovenska umetnica pa je bila vključena tudi v največji letni umetniški projekt v javnem prostoru New Yorka »Sing for Hope«. V 2018 je njena instalacija *One World – A World for All* v avli Generalne skupščine OZN v New Yorku opozarjala na stanje okolja, njeno delo *Kolektivno srce* pa je bilo v 2019 osrednje delo razstave *Value of Sanctuary* v Katedrali St. John the Divine v New Yorku. V letu 2022 je njen mini umetniški objekt *Earthling Tattoo Seal* eno leto prebil na Mednarodnih vesoljski postaji.

Eva Petrič je tudi avtorica več knjig, ki so bile prevedene in objavljene v več jezikih v različnih državah.

<https://www.eva-petric-evacuate.com/>